

Венета
Райкова

ТРИУМФЪТ
на кучките

ПРОДЪЛЖЕНИЕТО

enthusiast

Венета
Райкова

ТРИУМФЪТ
на кучките

ПРОДЪЛЖЕНИЕТО

enthusiast

София, 2021

Венета Райкова

ТРИУМФЪТ НА КУЧКИТЕ. Продължението

© Венета Райкова, *автор*, 2021

© Ивайла Пеева, *художник*, 2021

© **Enthusiast** – запазна марка на „Алто комюникейшънс
енд пбблишинг“ ООД, 2021

ISBN 978-619-164-418-6

На този, който изчезна в бурята

ПЪРВА ЧАСТ

ТАЙНИТЕ
НА ВИКТОРИЯ

1.

КОГАТО ТИ Е ВЛЯЗЪЛ ПОД КОЖАТА

1 януари 2019 г.

В скучен почивен ден като днешния единственото нещо, което можеше да направи Виктория – най-известната телевизионна водеща в страната, бе да вземе едно изключително важно решение. Трябваше да промени живота си. Обожаваше работата си, но мразеше брака си. Време беше да го прекрати. От удобния диван, на който се беше излегнала, в хола на огромната си къща тя огледа навъсено затрупаната със сняг градина и после премести поглед към съпруга си – бившия синоптик от телевизията Иво. Нищо ново – той беше забол поглед в телефона си, изтегнат на отсрещния диван. Тя се прокашля и заяви:

– Искам развод.

– Добре – вдигна поглед от екрана Иво.

– Хмм... добре? – изненада се Виктория, не очакваше той да се съгласи така лесно. – Чу ли ме какво ти казах?

– Казах добре, съгласен съм да се разведем. И без това става винаги каквото ти кажеш, явно вече си го обмислила.

– А ти какво мислиш по въпроса?

– И аз искам да се разведем – сведе поглед към пода Иво.

– Днес стават точно три години, откакто се оженихме, виж какво хубаво съвпадение! Вземаме решение за развод на същата дата.

– Ти го вземаш.

– Но ти си съгласен, че е най-добре да се разведем, нали? – изгледа го настойчиво водещата.

– Както ти искаш – отговори ѝ Иво и пак се загледа в телефона си.

– Най-добре е за нас – занарежда Виктория речта, която беше измислила само преди минути. – Сега е точният момент. Ще се разделим като приятели и ще си останем приятели. Ако продължим с този брак, ще си развалим отношенията, може и да се намразим. Неизбежно е! А сега сме в чудесни отношения, разбираме се, но просто вече нищо не се случва в нашата връзка. Животът ни заедно е скучен, а не това е целта на брака. Затова е най-добре всеки да поеме по пътя си и да бъде щастлив. Нали така?

– Така е – отговори Иво, без да отмества поглед от екрана на телефона.

– Чудесно е, че мислим по един и същ начин – обобщи Виктория.

– Да – Иво продължаваше да рови в смартфона си.

– Добре. Сега мисля да напиша един пост във фейсбук, че се разделяме като приятели, че няма намесен трети човек помежду ни и че няма да даваме интервюта. Да се знае всичко, за да не започнат с глупавите статии по наш адрес. Не искам да пишат лъжи за брака ни.

Иво излезе от хола, без да каже нищо. Беше се нанесъл в къщата на Виктория веднага след тайната им сватба в Рибарица на първи януари 2016 година. Да живее в такава къща беше негова сбъдната мечта, която не вярваше, че ще се реализира някой ден. Виктория беше в телевизията по цял ден и този огромен палат с всички удобства бяха на негово разположение през последните три години. Харесваше му да е женен за богата жена.

Иво отиде в спалнята, в която спеше сам, защото Виктория беше известна телевизионна звезда и имаше нужда да се наспива добре през нощта. Трябваше да е сама, на

тишина и спокойствие, за да може да работи добре през деня. Така казваше винаги. А той правеше онова, което тя искаше. Дори да имаше собствени желания, не ги споделяше, за да не я дразни. Тя вечно бързаше, беше изнервена, все гонеше най-интересния гост и най-високия рейтинг. За него беше достатъчно, че живее в къщата ѝ и харчи парите ѝ. А щом тя искаше рейтинг, нека го гонеше. За Иво важното бе, че жена му не иска нищо от него. Мислеше си, че имат идеален брак. Той поне беше щастлив. Допреди няколко минути. Нищо, пак щеше да подреди добре живота си, беше сигурен. Имаше начин да живее добре със или без нея. Виктория скоро щеше да осъзнае, че няма да ѝ е добре сама в голямата къща, и щеше да го моли да се върне. Но той щеше да я накара да чака, за да има време тя отлично да осъзнае, че не може без него. И че не е приятно да бъде отново сама след този уютен и щастлив семеен живот, който той ѝ беше създал. Иво беше наясно, че освен него и двете си приятелки Виктория си нямаше никого. Но футболната съпруга Габриела и онази певица Александра не можеха да ѝ дадат онова, което ѝ даваше мъжът ѝ.

Като изключим предаването в телевизията, на което беше фанатично отдадена, отношенията с него и срещите с двете ѝ приятелки, Виктория не се виждаше с никого, нямаше личен живот. И сега, когато той си тръгнеше, а приятелките ѝ бяха заети със собствените си маловажни проблеми, Виктория щеше да разбере, че е направила огромна грешка и щеше да го умолява да се съберат отново.

Бившият синоптик отвори гардероба с дрехите, които Виктория му беше купила, извади куфарите и започна да ги пълни. Не забрави да сложи и часовниците „Картие“, които тя му беше подарила за предишните две годишнини. Днес не му подари нищо. Вместо по-

дарък получи сюрприз – развод. Ясно му беше, че това ще се случи някой ден. Не очакваше да е толкова скоро, но и това имаше своите плюсове. Затова прие решението ѝ с достойнство и не коментира нищо пред нея. Имаше време за всичко. Сега просто щеше да си тръгне. Продължи да изпразва гардероба си – в няколко черни чувала набута скъпите маркови обувки, отново подарък от звездата.

През това време Виктория публикува във фейсбук кратко съобщение за решението им за развод по взаимно съгласие. Телефонът ѝ започна да звъни веднага, но тя реши да не разговаря с никого. Изключи звука му и стана от дивана да потърси Иво, за да му прочете какво е написала. Надяваше се да му хареса. Винаги се съобразяваше с мнението му. Споделяше му идеите си за работата си и го изслушваше какво мисли. А той винаги беше съгласен с нея. В това отношение бяха чудесна двойка. Завари го в неговата спалня. Тъкмо затваряше пълните с дрехи куфари.

– Какво става? Къде отиваш? – изненада се водещата.

– Как къде? Не мога да остана повече тук. Изнасям се – отговори ѝ той, без да я поглежда.

– Защо сега?! Остани в къщата, докато приключи разводът – предложи му Виктория.

– Няма нужда, не ме мисли – отговори студено Иво, докато побутваше куфарите към вратата на спалнята.

– Къде отиваш? Имаш ли къде да се настаниш? – съпругата му беше истински загрижена.

– Ще отида при един приятел. В апартамента му има място за мен. А когато ти ми преведеш парите, ще си купя нещо мое.

– Какви пари да ти превода? – изненада се Виктория.

– От развода – спокойно ѝ отговори бившият синоптик.

- Не е ставало въпрос за пари. Какви пари?
- Нали всичко се дели наполовина при развод. Полага ми се половината от всичко твое.
- Моля? Искаш да делим всичко на две, така ли? – шокира се водещата.
- Ами да! Ти какво очакваше? Че ще се разведем, без да ми дадеш каквото ми се полага?! – Иво не допускаше, че тя ще откаже да му даде пари.
- Какво ти се полага бе, Иво?! – гневни пламъчета засвяткаха в зелените ѝ очи.
- Половината от всичко твое. Аз си нямам нищо по твоя вина – изгледа я злобно Иво и продължи. – Нищо, нула! Нали така, скъпа?
- Как така? – ядосано прехапа устни Виктория. Беше изненадана от тези обвинения.
- Останах без кариера в телевизията заради брака ми с теб!
- Извинявай, но не те разбрах, какво каза?!
- И двамата знаем истината, не се прави! Ако не се бяхме оженили, още щях да съм на екран. Кариерата ми приключи, след като станах твой съпруг.
- Каква кариера бе, Иво? Та ти беше синоптик със заплата хиляда лева. Аз не съм виновна, че те уволниха. Виновен си беше ти, защото се отнасяш несериозно към работата си. Откакто се премести в тази къща и разбра, че аз ще плащам всички разходи, на теб спря да ти пука за работата и за външния ти вид. Коя телевизия ще те търпи дебел, мързелив и закъсняващ за снимки?! – Виктория не се стърпя и каза това, което мислеше от доста време.
- Качил съм няколко килограма, но не съм дебел, аз така се харесвам. Не ме коментирай, ако обичаш – изсъска Иво, докато влачеше куфарите към външната врата. – Ето, тръгвам си! А ти си гледай своята кариера, която процъф-

тява благодарение на брака ти с мен. Нали така, скъпа?!
Затова трябва да проявяваш повече благодарност и уважение към мен!

– Моля?! – Виктория зяпна от почуда. – За първи път ми говориш така! Какви са тези глупости?!

– Така е, миличка. Добре, че беше бракът ти с мен, че да потръгне кариерата ти – изсъска Иво и отключи джипа си.

– Какво?! Ти чуваш ли се какво говориш?! Десет години преди да се оженим, водех вечерното шоу и продължавам да го водя и днес благодарение на труда и качествата си! Ти нямаш нищо общо с успеха ми.

– Дали? – усмихна ѝ се злобно Иво и натовари първия куфар.

– Поведението ти е обидно. Не мисля, че сам си вярваш. Нали не смяташ, че съм станала известна заради брака си с теб.

– Беше известна, но едва ли щеше да си толкова актуална и днес, ако три години не се говореше непрекъснато за нашия брак. Ти в момента си на екран благодарение на мен! А аз съм без работа! Затова искам половината от всичко твое!

– Няма как да стане! – отметна с нервен жест русата си коса водещата и гневно продължи. – Ето, задръж джипа, това ти оставям на драго сърце. Подарила съм ти го с голямо удоволствие.

– Джипът е подарък за рождения ми ден. Естествено че ще го задръжа! Не съм си и помислял да ти го оставям. Той е на мое име и ще продължа да си го карам.

– Карай си го със здраве. Не е на лизинг, не трябва да го изплащаш след раздялата ни. Него плюс всички маркови дрехи и обувки, двата луксозни часовника и всички вещи, които съм ти купила – задръж ги. Но друго няма да ти дам.

– Естествено че ще си взема всички вещи, мои са. Утре, докато си в телевизията, ще се върна да проверя какво още имам да вземам – Иво натъпка и последния куфар в джипа.

– Няма как да влезеш вече в къщата. Върни ми, ако обичаш, ключа – изгледа го лошо Виктория. Но после смекчи тона: – Искях да се разведем като приятели, не усложнявай нещата. Хора сме, утре може да се наложи да се видим, да си помогнем, нека се разделим с добро. Мисля, че е добре да ми върнеш и банковата карта. Досега ти давах... джобни, но не виждам защо да го правя повече.

– Ето, вземи си ги – Иво извади ключа за къщата и банковата карта от джоба си и ѝ ги подаде. – И аз искам да се разделим като приятели.

– Благодаря ти. Така е най-добре! Да се разбираме – обнадежди се Виктория. – Ще се разведем по взаимно съгласие. Нека да не правим панаири в съда и по медиите. Да не се коментираме, да не се плюем. От моя страна няма да чуеш и една лоша дума срещу теб.

– То няма и какво да кажеш срещу мен. Три години бях идеалният съпруг – не съм ти изневерявал, обичал съм те, подкрепял съм те.

– И аз съм била такава спрямо теб.

– Значи всичко е точно. Ще се разведем бързо и лесно – усмихна ѝ се насила Иво и се настани на шофьорската седалка.

– Нали?! Надявах се точно на това. Големи хора сме, нека да се разведем по бързата процедура – на Виктория взе да ѝ писва от този разговор и реши да уточни последните детайли. – Аз ще наема адвокат, ти недей. Няма нужда да се плаща на двама. Моят ще подготви документите и ще уреди всичко. Ще ти се обадя, когато има-

ме дата за делото. Ще кажа на адвоката да намери някое малко населено място около София, където никой няма да очаква, че ще отидем да се разведем. Да не ни снимат, да не ни гледат. Мисля, че така е най-добре.

– Прави каквото искаш – Иво потегли, без да дочака отговора ѝ.

Виктория се прибра в къщата и първото нещо, което направи, беше да прегледа пропуснатите обаждания и съобщенията. Беше ѝ ясно, че новината за развода е неочаквана, защото двамата с Иво бяха идеалната двойка за пред обществото. И сега всички сайтове „гърмяха“ с тази вест.

Седна изморено на дивана, прехвърли набързо имената на всички, които ѝ бяха писали съобщения, и се спря на едно. Сърцето ѝ трепна, когато видя от кого е:

„Най-послед го направи.“

Беше от Костов. Александър Костов – любовта и омразата в нейния живот. Разби сърцето ѝ няколко пъти, затова го мразеше. Но и го обичаше, беше си оставила сърцето при него. Срещи и раздели, пропуснати обаждания и съобщения без отговор. Той беше голямата ѝ любов. Неизживяната ѝ любов. Полицай, с когото се беше запознала преди брака си с Иво. Нямаха бъдеще заедно заради трудните им характери и голямото им его. Харесваше го и го ненавиждаше. Но всъщност двамата си бяха като огледален образ един за друг.

Отговори му:

„Знаеш.“

Той веднага ѝ върна:

„?“

И после веднага още едно съобщение:

„Какво да знам?“

Но тя не му отговори. Сетил се бе да ѝ пише! В момента не ѝ беше до Костов. Неговите изчезвания и появявания, когато той си решише, и преди, и по време на брака ѝ – всичко това ѝ беше омръзнало. Не възнамеряваше изобщо да му обръща внимание. Сега имаше нужда от приятелска подкрепа, а не от особения му характер.

Набра приятелката си Габриела, която ѝ отговори веднага:

– Здравей! Добре ли си, миличка? Какво става, как си? Видях поста ти във фейсбук.

– Добре съм, спокойно! Нали ви казах, на теб и на Александра, какво съм решила да направя, така че не вярвам да сте изненадани.

– Не сме. Тя е тук, при мен, говорим си. Не очаквахме да напишеш във фейсбук, че се развеждаш. Ти не си по подобни изявления, това не е в твой стил. Защо го направи?

– Направих го, за да не тръгнат слухове и лъжи. Искате ли трите да отидем да вечеряме в „Панорамата“?

– Искаме, разбира се, стига ти да си в настроение да излезеш.

– Защо да не съм?! Имаме повод да прием по едно – да отпразнуваме решението ми.

– Добре тогава. Ние тръгваме веднага. В „Панорамата“, нали?

– Да, и аз тръгвам от вкъщи. Днес няма предаване заради празниците. Ще се видим направо там. Който пристигне пръв, поръчва ядене за всички, умирам от глад.

Виктория скочи, взе палтото и чантата си и без да губи време, се метна в колата си. Беше благодарна, че имаше приятелки като Александра и Габриела. Трите бяха тръгнали от краен софийски квартал и след бедните и трудни години си бяха създали традиция да вечерят поне веднъж в седмицата в любимия на елита ресторант „Панорамата“

в Японския хотел. На покрива на света, както обичаха да го наричат. Обичаха да ходят там, защото им напомняше за всичко, което бяха постигнали. Богати, успели, красиви, щастливи...

Виктория се усмихна на последната си мисъл, защото към днешна дата това не беше особено вярно. Последните три години животът беше поразклатил трите приятелки, но те още се държаха. Водещата паркира пред хотела и се насочи към асансьора, който я качи на осемнайсетия етаж.

Щом влезе в ресторанта, Виктория се зарадва, че Александра и Габриела вече бяха там. Чакаха я на една от най-хубавите маси до прозорците, които откриваха чудна гледка към цяла София.

– Разказвай, какво стана? Изгарям от любопитство! – призна си Александра веднага щом приятелката им се настани при тях.

– Нищо особено. Казах му, че искам развод. Той се съгласи и си тръгна – повдигна рамене отегчено Виктория и приглади назад русата си коса.

– Как така? Изнесе ли се? Толкова лесно ли беше? – изненада се Габриела.

– Както виждаш.

– Без скандали, без драми?

– Да.

– Аз очаквах, че цяла вечер ще го обсъждате, а ти си с нас на ресторант. Мислех, че ще дойдеш разплакана – цъкна с език от изненада Габриела.

– Кога си ме виждала мен разплакана?! Не плача за никого, спиралата ми е прекалено скъпа! – засмя се предизвикателно Виктория. – Освен това вкъщи няма нищо за ядене, а съм гладна, затова ви предложих да се видим навън. А и не ми се седи сама точно сега. Иво се изнесе

от къщата. Аз, докато напиша съобщението във фейсбук, той си беше събрал багажа.

– Един мъж, когато обича една жена, няма да я остави да си тръгне толкова лесно. Или пък той да се изнесе толкова скоростно. Каквото и да се е случило, ще се бори за нея. Този твой как те остави, как се съгласи на развод?!

– Александра извъртя неодобрително очи.

– Знам, че съм трудна за обичане – призна си с неохота Виктория. – Поръчахте ли нещо за ядене?

– Да, обичайните неща. Сега ще ни сервираат. Ако не ти се говори за Иво, да сменим темата? – попита Габриела.

– Какво да ми се говори? То няма какво... всичко е ясно – отвърна отегчено Виктория.

– Значи се развеждате, сигурно е вече, така ли? – изгледа я въпросително Александра.

– Да, нали ви казах какво ще направя още днес, когато се чухме да си честитим Новата година.

– Е как го реши това нещо? Още не мога да го проумея! Събуди се на първи януари и го реши?! – настояваше да разбере Габриела.

– Психолозите казват, че човек взема най-важните решения в живота си точно на първи януари – обясни компетентно Александра. – Тогавата стават и най-много самоубийства, защото човек има време да размишлява и вижда, че е сам. Обаче сам се раждаш и сам умираш!

– Алекс, стига си ни цитирала психолозите и езотеричните автори, които четеш! Не и тази вечер! – разгневи се Габриела. – Преди три години се увлече след всичко, което ти се случи с министъра, с младежа, който от ревност ти потроши апартамента. Разбирам, че ти беше трудно. Четеш духовна литература, интересно ти е, но пак ще ти кажа мнението си – тези книги не ти влияят добре!

– Не е вярно! – сбърчи недоволно вежди Александра.

– И аз ги чета тези книги, но нямам кариера. А виж с теб какво стана?! С кариерата ти! Сама слезе от върха. Тези езотерични автори са виновни. Не може да говориш такива неща по интервютата си, това не са теми за фолк-звезди. Феновете ти искат да им говориш за секс, а не възвишени размисли за живота и колко е важно да сме добри – настояваше на своето футболната съпруга.

– Сега не съм на интервю, а с вас и мога да говоря каквото мисля – защити се фолкпевицата. – А за кариерата ми не се притеснявай, временно съм си взела почивка. Всяка творческа личност има нужда да слезе за малко от сцената, за да презареди батериите, да намери баланс и да се върне с нови сили, идеи и вдъхновение.

– Не ми ги разправяй тия на мен! Много продължи твоята почивка. Три години не си вадила хит! За тебе и кариерата ти ли да се притеснявам, или за Виктория и развода ѝ?! – ядоса се Габриела.

– Тихо, да не ни слушат сервитьорите – предупреди ги Виктория. Трима сервитьори се насочваха към тях.

След като масата им беше отрупана със свежи салати и рибни предястия, трите приятелки вдигнаха наздравица с чашите си с уиски. Днес беше тежък ден за Виктория и шампанското нямаше да помогне.

– Нова година – нов късмет! – усмихна се изморено водещата.

– Дано 2019 година бъде наистина късметлийска и щастлива за нас – присъедини се към пожеланията Александра.

– И дано най-накрая ни се случи нещо интересно и вълнуващо и на трите! Дай Боже, Амин! – усмихна се лукаво Габриела и отпи от чашата си.

– Леле! Много си загадъчна! Какво имаш предвид? – попита Виктория и отпи глътка уиски.

Венета Райкова
ТРИУМФЪТ НА КУЧКИТЕ
ПРОДЪЛЖЕНИЕТО

Редактор *Мария Чунчева*
Художник *Ивайла Пеева*
Коректор *Цвета Нинкова*
Предпечат *Лиляна Карагъзова*

Българска. Първо издание
Формат 60 × 90/16
Печатни коли 21
ISBN 978-619-164-418-6

Издава

enthusiast

Запазена марка

на „Алто комуникайшънс енд пбблишинг“ ООД

София, ул. „Кракра“ № 20

тел. 02/ 943 87 16

e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите
от www.enthusiast.bg

Печат РОПРИНТ

Венета Райкова

Венета Райкова се нарежда сред най-награждаваните и продавани съвременни български автори. Тя стои зад превърналите се вече в бестселъри и преиздавани многократно романи „Триумфът на кучките“, „Вещицата“, „Инсомния“, „Вендетата“, „Скандал“, „Завист“, „Милионерката“ и „Куклите“. През последните 30 години тя е и автор и водещ на редица предавания по БНТ, Нова телевизия и bTV.

ТРИУМФЪТ на кучките

ПРОДЪЛЖЕНИЕТО

Виктория не търсеше любовта, докато не срещна Костов. Но страстната им любов гореше като огън и отвори рани...

Ще намерят ли отново път един към друг Виктория и Костов и ще продължи ли тяхната драматична любовна история? Три години по-късно известната телевизионна водеща е изправена пред важно решение – този мъж владее всяка нейна мисъл и двамата не могат да устоят на чувствата си.

През това време враговете на Виктория в телевизията не се спират пред нищо, за да ѝ навредят – на сцената излизат младото поколение кучки!

Каква е съдбата на звездното трио неразделни приятелки – фолк звездата Александра, бившата мис, омъжена за футболна легенда, Габриела и Виктория, водеща и продуцент на най-гледаното предаване? Ще останат ли все така близки, или улисани в преследването на личното си щастие, ще се разделят?

Отговорите на всички тези въпроси ще откриете в продължението на бестселъра „Триумфът на кучките“, който разби класациите по продажби с появата си и продължава да се радва на завиден читателски интерес.

www.enthusiast.bg

9 786191 644186

Цена 18.00 лв.

